

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af lov om boligydelse til pensionister.

Fremsat den 18. januar 1978 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om boligsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 389 af 28. juli 1976, som ændret ved lov nr. 619 af 17. december 1976, lov nr. 78 af 9. marts 1977 og lov nr. 198 af 18. maj 1977 foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

„§ 3. For husstande, som har et eller flere børn, og hvis husstandsindkomst er lavere end 45.000 kr., kan procentsatsen i § 2, stk. 2, forhøjes til 60 pct. af lejen, når det efter en samlet vurdering af husstandens økonomiske og personlige forhold skønnes, at husstanden har behov for særlig støtte. Procentsatsen på 60 nedsættes med 1 for hver 1.000 kr., husstandsindkomsten overstiger 15.000 kr., og med 2 for hver 1.000 kr., husstandsindkomsten overstiger 30.000 kr.“

2. § 3 b ophæves.

3. I § 5 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Boligsikring kan ikke ydes til boligtagere, der oppebærer boligydelse i medfør af lov om boligydelse til pensionister.“

4. § 13, stk. 5, 2. pkt. ophæves.

5. §§ 16, 17, 18 og 19 ophæves.

Lovforslag. Folketingsåret 1977-78.

Socialmin. 1. kt. j. nr. 3000-28.

6. I § 19 a, stk. 1, ændres „I § 3, stk. 1, forhøjes“ til: „I § 3 forhøjes“.

7. I § 19 a, stk. 1, udgår: „I § 16 forhøjes 1.500 kr. med 75 kr., 1.200 kr. med 60 kr., 50.000 kr. med 3.000 kr. I § 19 forhøjes 10.560 kr. med 480 kr.“.

8. § 20, stk. 2, ophæves.

§ 2.

I lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse, jfr. lovbekendtgørelse nr. 100 af 21. marts 1972, affattes § 3 således:

„§ 3. Lånebeløbene forrentes med en årlig rente, der ligger 3 pct. over nationalbankens diskonto den 1. oktober i hvert år. Renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter m. v., til hvis betaling lånebeløbene anvendes. Renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang.“

§ 3.

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 307 af 30. maj 1973, ophæves § 2, stk. 1 og 2, og i stedet indsættes:

„§ 2. Kommunalbestyrelsen i primærkommuner fastsætter i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget grundskyldpromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld, og summen af de afgiftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse, jfr. § 1, stk. 2.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 4.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 500 af 16. september 1977, som ændret senest ved lov nr. 633 af 21. december 1977, foretages følgende ændring:

§ 7, *litra n*, affattes således:

„n. Boligsikring efter lov om boligsikring, og boligydelse efter lov om boligydelse til pensionister.“

§ 5.

I lov om stempelafgift, jfr. lovbekendtgørelse nr. 000 af 5. januar 1978, foretages følgende ændring:

Efter § 85 indsættes som ny paragraf:

„§ 86. Dokumenter, der udstedes til sikkerhed for lån efter lov om boligydelse til pensionister er stempelfri, såvel ved oprettelsen som ved senere ændringer og tilføjelser.“

§ 6.

Stk. 1. Loven træder i kraft samtidig med lov om boligydelse til pensionister, dog træder § 3 i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 2 har virkning for lån, der ydes efter lovens ikrafttræden. Lån ydet før lovens ikrafttræden forrentes fortsat med 6 pct. årlig.

Bemærkninger til lovforslaget.

I dette forslag er samlet de forslag til ændringer i lovgivningen, som er en følge af det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om boligydelse til pensionister.

Der fremsættes således forslag om ændring af lov om boligsikring, lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse, lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, lov om stempelafgift og lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Forslaget om ændring af *boligsikringsloven* er en følge af, at der i forslag til lov om boligydelse til pensionister foreslås gennemført adgang for alle pensionister til en boligydelse, som sikrer denne befolkningsgruppes boligudgifter holdt indenfor en rimelig andel af deres indkomster, uanset om de bor til leje eller i egen bolig.

Som følge heraf er der ikke fremtidig behov for særregler for pensionister i *boligsikringsloven*. Ved lovforslaget foreslås disse regler derfor ophevet.

Det drejer sig om følgende grupper:

1. Pensionister, der hidtil har modtaget boligsikring efter de særligt gunstige pensionistregler (lovens § 3, stk. 1).
2. Pensionister, der som andelshavere i en privat andelsboligforening har modtaget bolig-

sikring efter samme regler som lejere (lovens § 3 b).

3. Pensionister, der bor i kommunale pensionistboliger (lovens § 16) og
4. Pensionister, der bor i andre boliger på pensionistboligvilkår (lovens § 20, stk. 2).

Disse grupper vil således fremtidig få boligydelse i stedet for boligsikring.

Om de økonomiske konsekvenser af forslaget kan oplyses, at boligsikringsudgiften til pensionister i 1977 kan opgøres til ca. 500 mill. kr., heraf ca. 100 mill. kr. til pensionistboliger. Af dette beløb, der er afholdt af kommunerne, refunderer staten 40 pct. i 1978.

Denne udgift bortfalder ved ophævelsen af særreglerne i *boligsikringsloven*. Støtten til pensionisterne ydes herefter som boligydelse.

Om de administrative konsekvenser kan oplyses, at lovforslaget indebærer, at godt halvdelen af boligsikringsmodtagerne går ud af ordningen, men da de pågældende husstande i stedet vil skulle have boligydelse, er der ikke herved nogen lettelse for kommunerne, der administrerer ordningen.

Om de økonomiske og administrative ændringer henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslag til lov om boligydelse til pensionister.

Adgangen til at optage lån til betaling af ejendomsskatter efter indenrigsministeriets *lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse* vil blive opretholdt efter boligydelseslovens ikrafttræden. En pensionist må dog vælge, om han ønsker at optage lån eller modtage ydelser efter boligydelsesloven.

For at opnå størst mulig overensstemmelse mellem de to ordninger foreslås det imidlertid at forhøje den nuværende rentesats på 6 pct. for ejendomsskatte-lånene til samme niveau som vil gælde for boligydelses-lånene, dvs. nationalbankens diskonto + 3 pct. for lån optaget efter lovens ikrafttræden. Lån optaget før lovens ikrafttræden forrentes fortsat med 6 pct. årlig.

Efter *loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme* har kommunerne først pligt til at meddele det kommende års grundskyldspromille inden skatteårets begyndelse, dvs. inden 1. januar. I mange kommuner fastsættes og meddeles grundskyldspromillen dog allerede omkring 1. oktober i forbindelse med vedtagelsen af de kommunale budgetter.

Af hensyn til den årlige fastsættelse af boligydelsen hver 1. januar er det imidlertid af administrative årsager nødvendigt, at grundskyldspromillen i alle kommuner foreligger allerede den 1. oktober, idet det ellers ikke er muligt at medtage ejendomsskatten for det kommende år ved opgørelsen af pensionistens boligudgift.

Der foreslås derfor en ændring af den kommunale ejendomsskattelev, således at kommunerne får en pligt til at meddele grundskyldspromillerne i forbindelse med vedtagelsen af de kommunale budgetter, dvs. til 1. oktober.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 633 af 21. december 1977.

Efter gældende bestemmelse i ligningslovens § 7, litra n, er boligsikringsydelser, der udbetales efter lov om boligsikring, fritaget for indkomstbeskatning. Efter den nu foreslåede ændrede affattelse af § 7, litra n, er det i lighed hermed bestemt, at også boligydelse, der udbetales (som tilskud) efter lov om boligydelse til pensionister, skal fritages for indkomstbeskatning.

Ændringen skønnes ikke at have særlige administrative konsekvenser. Ændringen skønnes heller ikke at medføre særlige skatteprovenumæssige virkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i *lov om stempelafgift* fritages de til sikkerhed for lån efter boligydelsesloven udfærdigede dokumenter for stempelafgift såvel ved oprettelsen som ved senere ændringer og tilføjelser.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre problemer i administrativ henseende.

I bemærkningerne til forslaget til lov om boligydelse til pensionister antages det, at udgiften til boligydelse i form af lån årligt vil udgøre ca. 160 mill. kr. Såfremt der skulle betales stempelafgift, ville provenuet heraf udgøre 2,4 mill. kr. pr. år.

Da det antages, at pensionisterne hidtil kun i ringe omfang har optaget tillægslån til dækning af boligudgifterne skønnes det, at stempelfritagelsen for boligydelseslån kun vil medføre et ganske ringe fald i det provenu, som stempelafgifterne ville indbringe, dersom der ikke indførtes adgang til at optage boligydelseslån.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Efter boligsikringslovens § 3, stk. 2, kan boligsikring ydes efter pensionistreglerne til husstande med børn, der har samme lave indkomster som pensionister.

Der er tale om husstande, der i lige så høj grad som pensionister med lave indkomster mere varigt har brug for en særlig gunstig boligsikringsordning, og det foreslås derfor, at denne gruppe personer fortsat har ret til boligsikring efter de gældende regler, medens den tilsvarende regel for pensionister ophæves.

Til nr. 2.

Bestemmelsen, der vedrører pensionisters adgang til at oppebære boligsikring som andelshavere, foreslås ophævet. De pågældende vil fremtidigt opnå boligydelse efter reglerne i lov om boligydelse til pensionister.

Pensionister, der som andelshavere har oppebåret boligsikring efter boligsikringslovens § 3 b, skal ved andelsforholdets ophør tilbagebetale de beløb, der er ydet som boligsikring. Dog kan der ikke kræves større beløb tilbage end andelens værdistigning i den periode, hvori der er ydet boligsikring.

Værdistigningen opgøres efter § 15, stk. 1, nr. 3, i lov om ejerlejligheder.

De pensionister, der modtager boligsikring efter disse regler, overgår fra 1. januar 1979 til at modtage boligydelse efter lov om boligydelse til pensionister. Efter lovforslaget skal halvdelen af boligydelsen tilbagebetales ved andelsforholdets ophør uanset værdistigningen, og der skal tilskrives renter af det tilbagebetalingspligtige beløb.

På denne baggrund er det nødvendigt at foretage en opgørelse over værdistigningen for den periode,

hvori boligsikring efter § 3 b er oppebåret, således at tilbagebetalingsbeløbets størrelse kan konstateres. En regel herom er optaget i forslaget til lov om boligydelse til pensionister.

Til nr. 3.

Det foreslås udtrykkelig fastsat, at der ikke kan oppebæres boligsikring samtidig med, at der ydes boligydelse.

Til nr. 4.

Medens statsrefusion af kommunernes sociale udgifter udbetales som forskudsvis løbende refusion, er statsrefusionen af kommunernes boligsikringsudgift blevet udbetalt i det efterfølgende regnskabsår. Den boligsikringsudgift, som staten afholdte i 1977, er således refusion af kommunale boligsikringsydelse i 1976.

Ved gennemførelsen af lov om boligydelse til pensionister er det fundet mest hensigtsmæssigt at lade statsrefusionen af denne kommunale udgift foregå på samme måde, som staten i øvrigt refunderer sociale ydelser, nemlig med en forskudsvis løbende refusion forud for hver månedlig udbetaling.

Efter boligsikringslovens § 13, stk. 5, 2. pkt., kan boligministeren med tilslutning fra finansudvalget træffe bestemmelse om forskudsvis udbetaling af statsrefusionen.

Da boligsikringsudgiften herefter vil være den eneste sociale udgift, der refunderes efterfølgende, foreslås det, at man også for så vidt angår denne udgift går over til udbetaling af forskudsvis løbende refusion fra 1. januar 1979, og den nævnte hjemmel til ændring med finansudvalgets tilslutning kan således ophæves.

Som nævnt refunderer staten i 1977 kommunernes boligsikringsudgifter for 1976 og i 1978 refunderer staten udgifterne for 1977. Ændringen betyder, at der både for så vidt angår boligydelse og boligsikring sker udbetaling af forskudsvis løbende refusion fra 1. januar 1979, samtidig med, at boligministeriet i sit budget for 1979 skal re-

fundere kommunerne 40 pct. af boligsikringsudgifterne for 1978 eller ca. 350 mio kr.

Mens den forskudsvis refusion af boligydelse til pensionister optages på socialministeriets budget, vil den forskudsvis refusion af den boligsikringsudgift, der bliver tilbage – ca. 150 mio kr. – skulle optages på boligministeriets budget for 1979.

Det forudsættes, at den samlede likviditetsgevinst, som kommunerne opnår ved omlægningen af refusionen, inddrages.

Til nr. 5 og 8.

Ved forslaget ophæves reglerne om pensionistboliger. Disse regler foreslås i princippet overført uændret til lov om boligydelse til pensionister.

Til nr. 6 og 7.

Forslagene er en konsekvens af nr. 1 og nr. 5.

Til § 2.

Forslaget skal give den bedst mulige overensstemmelse mellem lånevilkårene efter lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse og forslag til lov om boligydelse til pensionister.

Til § 3.

Forslaget er nødvendigt af administrative årsager, da det ellers ikke er muligt at medtage ejendomsskatten for det kommende år ved opgørelsen af pensionistens boligudgift.

Til § 4.

Forslaget fritager tilskud efter boligydelsesloven for indkomstbeskatning, svarende til, hvad der gælder for boligsikringsydelse.

Til § 5.

Forslaget fritager de til sikkerhed for lån efter boligydelsesloven udfærdigede dokumenter for stempelafgift såvel ved oprettelsen som ved senere ændringer og tilføjelser, svarende til hvad der gælder for lån efter lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse.

Bilag 1.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

Lov om boligsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 389 af 28. juli 1976, senest ændret ved lov nr. 198 af 18. maj 1977.

§ 3. Procentsatsen i § 2, stk. 2, forhøjes til 60 pct. af lejen, når boligtageren eller dennes ægtefælle er fyldt 67 år, er invalid eller oppebærer indtægtsbestemt folkepension eller pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl. og husstandsindkomsten er under 45.000 kr. Procentsatsen på 60 nedsættes med 1 for hver 1.000 kr., husstandsindkomsten overstiger 15.000 kr., og med 2 for hver 1.000 kr., husstandsindkomsten overstiger 30.000 kr.

Stk. 2. Boligsikring efter stk. 1 ydes endvidere til andre husstande, som har et eller flere børn, når det efter en samlet vurdering af husstandens økonomiske og personlige forhold skønnes, at husstanden for tiden har et tilsvarende behov for støtte.

§ 3 b. Boligtagere, der er omfattet af § 3, stk. 1, og hvis husstandsindkomst ikke overstiger den deri fastsatte grænse, har ret til boligsikring efter samme regler som lejere, når de som andelshavere i en privat andelsboligforening benytter en beboelseslejlighed i foreningens ejendom til helårsbeboelse.

Stk. 2. Ved andelsforholdets ophør skal andelshaveren tilbagebetale de beløb, der er ydet som boligsikring. Dog kan der ikke kræves større beløb tilbage end andelens værdistigning i den periode, hvori der er ydet boligsikring. Værdistigningen opgøres efter reglerne i § 15, stk. 1, nr. 3, i lov om ejerlejligheder. Overtages andelen af et efterlevende husstandsmedlem, der har ret til boligsikring efter stk. 1, udskydes tilbagebetalingen, indtil den pågældende afhænder andelen.

§ 5. — — — —

Stk. 2. — — — —

Lovforslaget.

1. § 3 affattes således:

„§ 3. For husstande, som har et eller flere børn, og hvis husstandsindkomst er lavere end 45.000 kr., kan procentsatsen i § 2, stk. 2, forhøjes til 60 pct. af lejen, når det efter en samlet vurdering af husstandens økonomiske og personlige forhold skønnes, at husstanden har behov for særlig støtte. Procentsatsen på 60 nedsættes med 1 for hver 1.000 kr., husstandsindkomsten overstiger 15.000 kr., og med 2 for hver 1.000 kr., husstandsindkomsten overstiger 30.000 kr.“

2. § 3 b ophæves.

3. I § 5 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Boligsikring kan ikke ydes til

*Gældende lov.***§ 13.** — — —

Stk. 5. Boligministeren træffer nærmere bestemmelse om udbetaling af statsrefusioner. Med tilslutning fra finansudvalget kan boligministeren træffe bestemmelse om forskudsvis udbetaling af statsrefusionen.

§ 16. Til folke- og enkepensionister samt til invalider, der bebor lejligheder i kommunale pensionistboliger, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der i stedet for boligsikring efter §§ 2 og 3 ydes boligsikring således, at lejen herved nedsættes til 15 pct. af husstandsindkomsten, jfr. § 7. Skal pensionisten selv bekoste lejlighedens opvarmning, nedsættes lejen til 12 pct. af indkomsten. Boligtagerens udgift til leje kan dog ikke ved boligsikring nedbringes til mindre end 1.500 kr. årligt i lejemål, hvortil kommunen leverer varme, og 1.200 kr. i andre tilfælde. Overstiger husstandsindkomsten 50.000 kr., kan boligsikring ikke ydes i medfør af denne bestemmelse, idet kommunalbestyrelsen dog kan tillade, at der til en husstand, hvis indkomst overstiger beløbet, fortsat ydes boligsikring efter reglerne i denne bestemmelse, når særlige forhold taler herfor.

Stk. 2. Kommunale pensionistboliger kan tilvejebringes i kommunale beboelsesejendomme, der er erhvervet eller opført med henblik herpå, samt ved lejemål i ejendomme, der tilhører almennyttige boligselskaber, jfr. kapitel II i lov om boligbyggeri, og i ejendomme, der tilhører almennyttige institutioner, såfremt der til disse sidste ejendommers opførelse er bevilget statsstøtte i henhold til kap. VI i lov om boligbyggeri nr. 245 af 8. juni 1967 med senere ændringer eller kap. X i lov om boligbyggeri nr. 83 af 19. marts 1975 med senere ændringer.

Stk. 3. Boligens bruttoetageareal må, når husstanden ikke omfatter børn, ikke overstige 60 m². For hvert barn i husstanden forhøjes arealgrænsen med 5 m².

§ 17. Arealgrænsen i § 16, stk. 3, forhøjes med 5 m² for lejligheder, der er ind-

Lovforslaget.

boligtagere, der oppebærer boligydelse i medfør af lov om boligydelse til pensionister.“

4. § 13, stk. 5, 2. pkt. ophæves.

5. §§ 16, 17, 18 og 19 ophæves.

Gældende lov.

rettet for og bebos af stærkt bevægelses-hæmmede.

§ 18. For at opnå boligsikring efter reglerne i § 16 er det en betingelse, at boligtageren eller dennes ægtefælle er invalid eller folke- og enkepensionist, og at kommunalbestyrelsen skønner, at pågældende er i økonomisk eller anden henseende vanskeligt stillet, således at han efter kommunalbestyrelsens skøn bør tildeles en pensionistbolig. Pensionister med husstandsindkomst, jfr. § 7, der overstiger $1\frac{1}{2}$ gang pensionens fulde grundbeløb, kan sædvanligvis ikke komme i betragtning. For gifte pensionister regnes i denne henseende med grundbeløb for ægtepar uanset om kun den ene ægtefælle oppebærer pension.

Stk. 2. Lejefastsættelse efter § 16, stk. 1, jfr. § 10, foretages ved indtægtsstigninger, indtil lejen, som pensionisten selv skal betale i kommunale ejendomme, har nået en sådan størrelse, som kommunalbestyrelsen skønner rimelig under hensyn til den almindelige leje for lejligheder med tilsvarende brugsværdi i kommunen med evt. tillæg af faktiske udgifter til opvarmning m. v. Er boligen lejet, ophører lejefastsættelsen efter § 16, stk. 1, når den leje, som pensionisten selv skal betale, udgør samme beløb, som kommunen skal svare ifølge lejeaftalen.

Stk. 3. Er adgangen til boligsikring efter reglerne i § 16 bortfaldet, kan kommunalbestyrelsen opsigte boligtageren til fraflytning med 6 måneders varsel, såfremt kommunalbestyrelsen anviser boligtageren en anden såvel efter hans families størrelse som efter hans økonomiske forhold passende lejlighed. Det samme gælder, når den ene ægtefælle afgår ved døden, og lejligheden har været bestemt til ægtepar.

Stk. 4. Har lejligheden større areal end det, hvortil boligsikring kan ydes efter reglerne i §§ 16 og 17, betaler boligtageren af det overskydende areal en sådan leje pr. m² bruttoetageareal, som ville være gældende, dersom boligsikring efter § 16 ikke blev ydet, jfr. stk. 2.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 10 finder tilsvarende anvendelse ved bortfald eller nedsættelse af boligsikring efter reglerne i § 16.

Lovforslaget.

Gældende lov.

§ 19. Den boligsikringsudgift, som påføres kommunen i henhold til § 16 ved drift af kommunale ejendomme med pensionistboliger eller ved lejemål om lejligheder hertil, kan efter fradrag af lejeindtægter og andre indtægter anmeldes til statsrefusion efter reglerne i § 13. For hver enkelt lejlighed, der er udlejet til en pensionist efter 1. juli 1973, kan beløbet, der anmeldes til refusion, ikke overstige 10.560 kr. Til lejligheder som omhandlet i § 17, forhøjes dette beløb med 50 pct.

Stk. 2. I den udgift for kommunale ejendomme, som kan anmeldes til refusion, kan afdrag på lån kun medtages i 50 år med et årligt beløb svarende til $\frac{1}{50}$ af håndværkerudgifterne og omkostningerne ved den pågældende bygnings opførelse uanset lånes størrelse og afdragsvilkår.

Stk. 3. De refusionsberettigede udgifter til forrentning i en kommunal ejendom beregnes — uanset hvordan de i ejendommen indestående lån eller egenkapitalen forrentes — efter rentesatser, der fastsættes af boligministeren. Udgifterne beregnes dels af bygningens restanskaffelsessum, dels af grundens værdi. Ud over den nævnte forrentningsudgift kan der ikke til refusion anmeldes eventuelle administrations- eller reservefondsbidrag til låneinstitut.

Stk. 4. Når en lejlighed i en kommunal ejendom ikke bebos af en boligtager, der er berettiget til boligsikring efter § 16, eller hvis adgang hertil er bortfaldet, nedsættes det beløb, der kan anmeldes til statsrefusion, med en til den pågældende lejlighed svarende andel beregnet i forhold til lejlighedens bruttoetageareal.

§ 19 a. For hver fulde 5 points' stigning ud over 108 points i reguleringspristallet for juli sker følgende forhøjelse af de beløb, der danner grundlag for boligsikringsberegningen:

I § 2, stk. 1, forhøjes	
de første 20.000 kr.....	med 1.000 kr.
og de næste 20.000 kr.....	- 1.000 -
Beløbet 1.800 kr. forhøjes.	- 120 -
I § 2, stk. 4, forhøjes	
70.000 kr.....	- 4.000 -

Lovforslaget.

6. I § 19 a, stk. 1, ændres „I § 3, stk. 1, forhøjes“ til: „I § 3 forhøjes“.

7. I § 19 a, stk. 1, udgår: „I § 16 forhøjes 1.500 kr. med 75 kr., 1.200 kr. med 60 kr., 50.000 kr. med 3.000 kr. I § 19 forhøjes 10.560 kr. med 480 kr.“.

Gældende lov.

I § 2, stk. 6, forhøjes		
3.000 kr.....	med	120 kr.
I § 3, stk. 1, forhøjes		
45.000 kr.....	-	1.000 -
15.000 kr.....	-	1.000 -
30.000 kr.....	-	1.000 -
I § 3 a, stk. 5, forhøjes		
1.800 kr.....	-	100 -
I § 4, stk. 5, forhøjes		
2.640 kr. (2 steder).....	-	120 -
I § 4, stk. 6, forhøjes		
10.560 kr.....	-	480 -
I § 7, stk. 1 forhøjes		
3.000 kr.....	-	150 -
5.000 kr.....	-	250 -
I § 16 forhøjes		
1.500 kr.....	-	75 -
1.200 kr.....	-	60 -
50.000 kr.....	-	3.000 -
I § 19 forhøjes		
10.560 kr.....	-	480 -

Stk. 2. De forhøjede beløb har virkning for beregningen af boligsikring fra den nærmest følgende 1. januar. Overskydende points henstår til næste regulering.

§ 20. Denne lov træder i kraft den 1. april 1967.

Stk. 2. De i § 16 nævnte personer, der den 31. marts 1967 bebor en lejlighed, hvis leje er fastsat efter reglerne i §§ 75 og 81 i lov om boligbyggeri, modtager boligsikring efter reglerne i § 16, så længe de opfylder betingelserne herfor og fortsat bebor lejligheden.

Lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse, jfr. lovbekendtgørelse nr. 100 af 21. marts 1972.

§ 3. Lånebeløbene forrentes med 6 pct. årlig fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter m. v., til hvis betaling de anvendes. Renten tilskrives lånebeløbet ved skatteårets udgang.

Lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 307 af 30. maj 1973.

Lovforslaget.

§ 20, stk. 2, ophæves.

§ 3 affattes således:

„**§ 3.** Lånebeløbene forrentes med en årlig rente, der ligger 3 pct. over nationalbankens diskonto den 1. oktober i hvert år. Renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for de skatter m. v., til hvis betaling lånebeløbene anvendes. Renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang.“

Gældende lov.

§ 2. Kommunalbestyrelsen i primærkommuner træffer i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget beslutning om størrelsen af det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld for det kommende skatteår.

Stk. 2. Inden skatteårets begyndelse fastsætter kommunalbestyrelsen grundskyldpromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld, og summen af de afgiftspligtige grundværdier, jfr. § 1, stk. 2.

Stk. 3. Grundskyldpromillen skal udgøre mindst 10 i en kommune, såfremt mindst én skatteyder, som kommunen er skattekommune for, ved den forud for skatteåret senest foretagne beregning af slutskat har opnået ret til nedsættelse af indkomstskatten til staten i medfør af § 3, stk. 4, 1. pkt., i loven om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten. Pligt til at anvende en grundskyldpromille af den angivne størrelse består dog ikke, såfremt kommunens udskrivningsprocent for det kalenderår, hvori skatteåret begynder, er fastsat til en sådan størrelse, at der ikke for nogen skatteyder, som kommunen er skattekommune for, vil kunne blive tale om nedsættelse af indkomstskatten til staten for det pågældende kalenderår i medfør af ovennævnte lovbestemmelse.

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovekendtgørelse nr. 500 af 16. september 1977.

§ 7.

n. Boligsikringsydelser, der udredes i henhold til lov om boligsikring.

Lov om stempelafgift, jfr. lovekendtgørelse nr. 000 af 5. januar 1978.

§ 86. (Ophævet).*Loveforslaget.*

§ 2, stk. 1 og 2 ophæves og i stedet indsættes:

„**§ 2.** Kommunalbestyrelsen i primærkommuner fastsætter i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget grundskyldpromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld, og summen af de afgiftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse, jfr. § 1, stk. 2.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 7, litra n, affattes således:

„n. Boligsikring efter lov om boligsikring, og boligydelse efter lov om boligydelse til pensionister.“

Efter § 85 indsættes som ny paragraf:

„**§ 86.** Dokumenter, der udstedes til sikkerhed for lån efter lov om boligydelse til pensionister er stempelfri, såvel ved oprettelsen som ved senere ændringer og tilføjelser.“

Bilag 2.

Folketingsforhandlinger vedr. lov om boligsikring.

Folketingsåret 1966-67.

1. samling:

Tillæg A, sp. 105.

Fremsættelse sp. 52, 1. behandling, sp. 327.

2. samling:

Tillæg A, sp. 1049, tillæg C, sp. 269.

Fremsættelse sp. 68, 1. behandling, sp. 487, betænkning i tillæg B, sp. 111, 2. behandling, sp. 2104, tillægsbetænkning i tillæg B sp. 143, 3. behandling, sp. 2208.

Loven stadfæstet 8. marts 1967 (Lovt. nr. 50).

Folketingsåret 1967-68.

Tillæg A, sp. 565, tillæg C, sp. 65.

Fremsættelse, sp. 397, 1. behandling, sp. 643, betænkning i tillæg B, sp. 61, 2. behandling, sp. 1527, 3. behandling, sp. 1579. Loven stadfæstet 1. april 1968 (Lovt. nr. 104).

Folketingsåret 1969-70.

Tillæg A, sp. 729, tillæg C, sp. 125.

Fremsættelse sp. 563, 1. behandling, sp. 1172, betænkning i tillæg B, sp. 203, 2. behandling sp. 1938, 3. behandling, sp. 2099. Loven stadfæstet 19. december 1969 (Lovt. nr. 572).

Folketingsåret 1969-70.

Tillæg A, sp. 3363, tillæg C, sp. 749.

Fremsættelse, sp. 4284, 1. behandling, sp. 4804, betænkning i tillæg B, sp. 2177, 2. behandling, sp. 6561, tillægsbetænkning i tillæg B, sp. 2521, 3. behandling, sp. 7002. Loven stadfæstet 9. juni 1970 (Lovt. nr. 276).

Folketingsåret 1970-71.

Tillæg A, sp. 1581, tillæg C, sp. 1115.

Fremsættelse, sp. 1647, 1. behandling, sp. 2880, 2. behandling, sp. 7419, 3. behandling, sp. 7705.

Loven stadfæstet 9. juni 1971 (Lovt. nr. 268).

Folketingsåret 1971-72.

Tillæg A, sp. 1941, tillæg C, sp. 211.

Fremsættelse, sp. 1360, 1. behandling, sp. 2326, betænkning i tillæg B, sp. 721, 2. behandling, sp. 3915, 3. behandling, sp. 4195. Loven stadfæstet 29. marts 1972 (Lovt. nr. 88).

Folketingsåret 1972-73.

I. Tillæg A, sp. 5021, tillæg C, 1949.

Fremsættelse, sp. 3380, 1. behandling, sp. 4147, betænkning i tillæg B, sp. 2599, 2. behandling, sp. 7774, 3. behandling, sp. 8036.

Loven stadfæstet 20. juni 1973 (Lovt. nr. 341).

II. Tillæg A, sp. 6679.

Fremsættelse, sp. 7410, 1. behandling, sp. 7532.

Folketingsåret 1973-74.

1. samling:

Fremsættelse, sp. 285, 1. behandling, sp. 675.

2. samling:

Tillæg A, sp. 2497, tillæg C, sp. 517.

Fremsættelse, sp. 3632, 1. behandling, sp. 5084, betænkning i tillæg B, sp. 697, 2. behandling, sp. 7754, 3. behandling, sp. 7972.

Loven stadfæstet 19. juni 1974 (Lovt. nr. 308).

Tillæg A, sp. 3371, tillæg C, sp. 535.

Fremsættelse sp. 8183, 1. behandling, sp. 8201, betænkning i tillæg B, sp. 1645, 2. behandling, sp. 8355, 3. behandling, sp. 8367.

Loven stadfæstet 21. september 1974 (Lovt. nr. 478).

Folketingsåret 1974-75.

Tillæg A, sp. 4065, tillæg C, sp. 833.

Fremsættelse, sp. 3781, 1. behandling, sp. 4265, betænkning i tillæg B, sp. 1383, 2. behandling, sp. 7038, 3. behandling, sp. 7300.

Loven stadfæstet 26. juni 1975 (Lovt. nr. 277).

Folketingsåret 1975-76.

Tillæg A, sp. 3977, tillæg C, sp. 591.

Fremsættelse, sp. 8425, 1. behandling, sp. 8674, betænkning i tillæg B, sp. 1633, 2. behandling, sp. 10221, 3. behandling, sp. 10481.

Loven stadfæstet 10. juni 1976 (Lovt. nr. 324).

Folketingsåret 1976-77.

1. samling:

Tillæg A, sp. 905, tillæg C, sp. 95,
Fremsættelse, sp. 551, 1. behandling, sp. 1163, betænkning i tillæg B, sp. 53, 2.

behandling, sp. 2876, 3. behandling, sp. 3099.

Loven stadfæstet 17. december 1976 Lovt. nr. 619).

2. samling:

Tillæg A, sp. 37, Fremsættelse, sp. 53, 1. behandling, sp. 218, 2. behandling, sp. 265, 3. behandling, sp. 275.

Loven stadfæstet 9. marts 1977 (Lovt. nr. 78).

Tillæg A, sp. 3977, tillæg C, sp. 219,
Fremsættelse, sp. 1290, 1. behandling, sp. 1638, betænkning i tillæg B, sp. 321, 2. behandling, sp. 3889, 3. behandling, sp. 4419.

Loven stadfæstet 18. maj 1977 (Lovt. nr. 198).